

NA MALLORCI, ZA GRAĐANSKOG RATA

Bartormeü Rosselló-Pòrcel

Još se zelene ona polja
i teku drvoredi
i pod istim nebom
čvrsti suo brisi mojih brda.
Tamo stijene neprestano zazivlju
tešku kišu, plavu kišu
koja i dolazi od tebe, jasni vijenče
planinski, radosti i svjetlosti moja!
Sada su vrtovi tvoji poput glazbe,
uznemiruju me i muče poput lakog gađenja.
Več jesensko srce vene
usklađeno s nježnim dimovima.
I trave plamte po brežuljcima
gdje se lovi, između rujanskih snova
i maglica obojenih sumrakom.

Čitav moj život povezan je s tobom,
kao što su noću plamenovi sa sjenom.

MAROEVIĆ, Tonko (ed.), *Bikova koža*. Zagreb: Matica Hrvatska, 1987.
Translated by Tonko Maroević